

D-FENS: Jak na přestupkový občanský bonz - JAK SNADNO VYPÁTRAT ANONYMNÍ KRYSU - UDAVAČE

- CZ24 News | 20. února 2023

ČESKO: K napsání tohoto článku mě inspirovala reportáž na Radiožurnálu, která pojednávala o slepičím lockdownu.

Jak známo, šíří se ptačí chřipka. Je to hrozné onemocnění, které zabíjí hlavně ohrožené skupiny, ve kterých jsou tedy zejména ptáci. Existuje nepotvrzená hypotéza o přenosu ptačí chřipky na lidi, která je výborným základem pro různé excesivní akce úřadů. Státní správa reaguje na šíření této hrozné nemoci obdobnými prostředky, jako na hroznou čínskou chřipku marketingově zvanou COVID-19. Naštěstí nebyla k ptákům tak hnusná jako ministerstvo zdravotnictví k lidem, nenutí je nosit respirátory pro řemeslníky a nechat do sebe píchat řádně neschválené preparáty. Bohužel, i v případě slepic osvědčené protiepidemické prostředky selhávají. Slepice nejsou ohleduplné a odmítají nosit roušky na zobáčkách. Žijí v hejnech a sociální distancování neuznávají. Tak zbyl jen lockdown slepic. Ten je evidentně stejně účinný jako lockdown lidí, protože pravidelně posloucháme, že je kvůli šířící se chřipce třeba zlikvidovat další mnohatisícový chov ptáků a podobně. Kromě toho se nepodařilo uvalit lockdown na jiné ptáky, třeba na sýkorky nebo havrany, protože jsou neukáznění.

Opatření proti slepičí chřipce mají s opatřeními proti covidu jeden společný rys. totiž že opatření zabijí více jedinců, než sama chřipka. Ale není smyslem tohoto článku hodnotit opatření, která odpovědné orgány provádějí. Spokojme se s tím, že v naší zemi máme ty nejlepší odborníky na šíření, pardon, výzkum šíření nakažlivých nemocí, jako například pány Hořejšího, Kulveita nebo Konvalinku, a tak budeme důvěřovat vědě.

Reportáž byla o tom, že jihočeská veterinární správa musí řešit přestupky chovatelů, kteří neuvěznili svoje slepičky. Když jsem to slyšel, říkal jsem si, jak jim to proboha chtějí dokázat. Slepice nebude vypovídat ve správním řízení jako svědek. V případě místního šetření, slepice nemá poznávací značku, aby ji bylo možné vylustrovat v registru slepic, nedá se tedy určit, zda pták patří panu Novákovi nebo panu Dvořákovi. I v případě, že se podaří identifikovat chovatele slepic a prokázat, že má ptáka venku, jak se vypořádají se zaviněním a prokáží, že bez vědomí odpovědné osoby zákeřný kur nějak nepřekonal zavírací mechanismus kurníku.

Nicméně odpověď se dostavila ihned, protože z reportáže vyšlo najevo, že řízení jsou Krajskou veterinární stanicí zahajována na základě podnětů od bdělých občanů. **Zkráceně se tomu odpadu říká udavač.**

Vypadá to asi tak, že bdělý občan, pobouřený svobodně pobíhajícím kurem, kontaktuje příslušný státní orgán (KVS) a učiní podání, ve kterém označí chovatele ptáka, většinou s cílem ho poškodit a iniciovat trest za to, že dopřál svému ptáku svobodu. Myslím, že si tento proces všichni dovedeme představit a netřeba ho nijak detailně rozebírat.

Nechme teď chvilku to veterinární téma stranou a podívejme se na to z pohledu běžné praxe přestupkového řízení.

Bohužel naše společnost není ještě natolik vyspělá, aby dokázala morálně defektní udavače ze svého středu vyčlenit a někde v klidu v lese pověsit nebo jim uspořádat jinou podobnou party. Musíme je tedy zneškodnit v boji muže proti muži, který je však předem vyhraný, pokud si uvědomíte to, co

popíšu dále.

Klíčem k identifikaci udavačů a případné následné péči o ně je jejich naivita. Udavači se zcela nesprávně domnívají, že poskytnou podnět státnímu orgánu a ten bude natolik diskrétní, že uchová jejich totožnost v utajení. Jenže něco takového nelze očekávat a následně vysvětlím proč. Důvody jsou dvojí. Jeden je procesní a druhý je, že státní orgány jsou ještě více bezectné než pachatelé a dokonce více bezectné než práskači.

Kouzlo se jmenuje „nahlédnutí do spisu“.

Přestupková řízení založená na udání obecně dosáhnou cíle, tedy potrestání sprostého občanského kšindlu, jen tehdy, pokud se oběť udání v roli pachatele posere do kalhot a **je ochotna** věc projednat příkazem na místě ještě před zahájením řízení nebo je ochotná uhradit pokutu na základě příkazu. Tedy pokud svou vinu uzná, nechce nic rozporovat nebo s tím nechce mít práci. Pokud se rozhodne bránit, otočí se to pro udavače ženským genitálem ke zdi.

Proč?

Protože udání není procesně efektivní důkaz. Ve správním řízení je nelze použít. Funguje jen jako předběžná informace, na jejímž základě by měly policie nebo správní orgán činit svá vlastní skutková zjištění. Pokud by správní orgán hodlal udání „zprocesnit“, musel by ve správním řízení předvolat udavače jako svědka a vyslechnout ho při ústním jednání. To už by důkaz byl. Nebo policejně případně místním šetřením či kontrolou důkazní prostředky zákonně konformním způsobem zajistit.

Výslech svědka se děje osobně a v místě správního orgánu. Během tohoto výslechu má obviněný právo být přítomen a klást svědkovi otázky. Žádný udavač však nestojí o to, aby se někde prezentoval osobně, včetně prokázání totožnosti a uvedení místa trvalého bydliště, navíc ještě s bonusem konfrontace s udáním napadeným, tudíž emocionálně negativně naladěným jedincem.

Úředníci správních orgánů tohle samozřejmě velmi dobře vědí a snaží se to všechno vyřešit, aniž by zahájili správní řízení, protože tam nebudou jejich vyhlídky dobré. Typickou taktikou je předvolání podezřelého k podání vysvětlení, kde je na předvolaného působeno, aby se doznal a zaplatil. Na napráskaného účastníka je vyvíjen nátlak, aby se přiznal a tak poskytl důkaz, který na rozdíl od udavačových denunciací použitelný bude. Tak se dozvíte, že je to tak „chlapské“, „čestné“ a také samozřejmě že ve správním řízení by vám hrozila „podstatně vyšší pokuta až x tisíc korun“.

Jenže ... nasrat do krku! Od účastníka to vyžaduje pevné nervy, neslyšet tento vábivý zpět úředních sirén a udržovat kurz směřující do hlubin správního řízení.

Jeden z postupů, který si správní orgány oblíbily v takových případech, je zamlžování průběhu řízení, kdy udržují nejistotu o tom, v jaké fázi řízení vlastně jsme. Hovoří tedy před námi o „důkazech“, „svědectví“, „výpovědi“ a podobně, ale současně to nechtějí ukázat a z principu ještě nic takového nemohou mít, protože kdyby to měli, museli by to před vámi provést jako důkaz v řízení, které však ještě nezačalo nebo je na samém počátku.

Jeden příklad podání vysvětlení z reálné praxe, mírně uzpůsobený našemu slepičímu tématu.

Podezřelý předvolán k podání vysvětlení, byl natolik slušný, že se uvolil dostavit a neposlal orgán do prdele písemně.

Úředník: *Předvolali jsme vás k podání vysvětlení, protože máme svědectví, že jste dne 20.4.2023 nechal v obci Herrmannův Městec pobíhat celkem 18 slepic a tím jste porušil veterinární vyhlášku. Co nám k tomu řeknete?*

Podezřelý slepičí antivaxer (PSA): *Diktuji do protokolu. Požaduji, aby správní orgán upřesnil, co nazval „svědectvím“. Byl proveden výslech svědka?*

Ú: *Máme výpověď svědka, který popsal volně pobíhající slepice, a pořídil fotografie, které to prokazují. Z toho je nepochybné, že jste nedodržel ustanovení veterinární vyhlášky. Nemá význam to protahovat, je to vše zdokumentované.*

PSA: *Diktuji do protokolu. Požaduji, aby správní orgán okamžitě zanechal zavádějící a matoucí procesní praxe, kdy zmiňuje důkazy a činí skutkové závěry, aniž by bylo zahájeno řízení, bylo nařízeno ústní jednání a byly provedeny důkazy. Upozorňuji oprávněnou úřední osobu, že pokud bude v tomto extenzivním výkladu svých pravomocí pokračovat, podám na ni stížnost. Tuto stížnost budu diktovat do protokolu, takže ji správní orgán bude muset nejen řešit, ale také sám zapsat. Dále uvádím, že se k veškerým podezřením, které správní orgán dosud vyslovil a které pokládám za vyfabulované, absurdní a nesmyslná, nebudu vyjadřovat při současné realizaci práva odepřít vysvětlení. K věci se vyjádřím až v řádně vedeném přestupkovém řízení, kde budu současně požadovat, aby úřední osobou zmíněný svědek byl jako svědek vyslechnut za mé přítomnosti. To je vše, co ve věci hodlám uvést.*

Idi na chuj, sláma u kravina, je konec, game over.

Pokud je správní orgán při smyslech, nebude pokračovat a řízení vůbec nezahájí. Pokud už ho zahájil, tak ho dříve nebo později ukončí z důvodu absence skutkových zjištění, protože jediné, co má v ruce, je udavačova výpověď, ale tu nemůže procesně správně použít. Je na tom stejně jako ta babka z nevím už kterého dílu Slunce, seno..., která držela v ruce slepičinec. Snažila se vypadat, že má v ruce něco hodnotného, ale nejraději by se toho sama zbavila. Čímž jsme zase u těch slepic.

Určité procento úředníků je však zcela pitomých, nebo je jejich nadřízení perzekvují za nedokončené kauzy, případně je žene fanatismus nebo chtějí vybrat pokutu stůj co stůj. V takovém případě však netřeba smutnit, protože jejich zarputilost nezlepší jejich vyhlídky v řízení, ale navíc se otevírá cesta k herním bonusům.

Je-li zahájeno řízení, existuje spis. Řízení je zahájeno buď samostatným úkonem, nebo vydáním příkazu. Do spisu máte právo nahlížet, a to kdykoli, kdy na úřadě někdo je, dokonce i mimo úřední hodiny. A když budete mít trochu štěstí, najdete ve spisu udavačův dopis v originále.

Je-li řízení zahájeno, musíte trvat na výsledku svědka udavače. Ten má povinnost se dostavit a svědčit. Nemůže se z toho vykroutit, musí osobně přijít a mluvit, protože § 56 správního řádu. Jste oprávněn u toho být, osobně, nebo váš zmocněnec, nebo vás podpůrce, nebo všichni tři dohromady, a nejlepší podpůrce je pokérováná dvoumetráková krkovice se zlatým řetězem kolem krku. Upřímně jsem ještě neslyšel o tom, že by udavač vypovídat přišel a zde nastupuje další fáze.

Nedostaví-li se zkurvený denunciant a nepošle-li omluvenku, která by prokazovala, že skutečně ze závažných důvodů nemůže, protože ho například pokérováná dvoumetráková krkovice přidělala k lampě stretchovou fólií a sprejem na něj napsala „udavač“ (praxe našich ukrajinských bratří, kteří jsou nám v tolika aspektech vzorem), je třeba důsledně trvat na tom, aby dostal pořádkovou pokutu, kterou je možno vyměřit až do výše 5000 Kč. Pokud by se správní orgán zdráhal udavače potrestat, je třeba správní orgán namotivovat stížností, kde uvědomělým slovníkem vypodobníte, že jako účastník řízení máte právo na spravedlivý proces, které absentérský denunciant v roli svědka mařil, tímto mařením ho poškodil a současně hrubě narušil průběh řízení, a takové jednání by se nemělo setkávat s nečinností správního orgánu. Může se tak stát, nepříliš pravděpodobně, že udavač dostane ještě navíc flastr.

Já tedy jdu vždy hlavně po tom dopisu. Je to trochu fetiš. Udavačské dopisy mají osobitou poetiku a většinou zahrnují následující části:

- krátké představení: Jsem občan s respektem k právu, nepáchám žádné přestupky, jsem svou myslí i činy zcela na straně policejních složek a chci řád a klid (TM). Proto praskám.
- popis skutku, který je praskán
- vysvětlení, proč bylo skutek nutno napraskat, většinou se zdůrazněním potenciálních následků, které s sebou takový skutek nese pro celou společnost
- žádost, aby orgán co nejdůsledněji zasáhl, podezřelého exemplárně potrestal a praskače o trestu informoval
- volitelně je připojena jakási úlitba čertu, že autor udání za běžných okolností nepraská, ale tento skutek mu připadal už natolik odporný, že praskat prostě musel. Myslím, že tímto dovětkem autor v podstatě konstatuje, že si je své zkaženosti vědom a musí ji nějakým způsobem omluvit, aby si pro něj nepřišel rohatej

Je to každopádně taková mimořádně ohavná erupce zkurvenosti.

S dopisem se dají dělat fantastické věci. První benefit je už jen to, že ho legálně máte, což je něco, s čím zmrd praskačská nepočítal. Tak se dozvíte, kdo vás napraskal a s jakými pohnutkami. Z toho můžete odvodit celou řadu následných akcí, z nichž některé jsou způsobitelné přivodit další samostatné přestupkové nebo trestní řízení. Například na praskače nasadit pytel a ten pak řádně vyklepat, aby v něm nezůstalo žádné to svinstvo.

Nejefektivnější však je nechat dělat špinavou práci jiné a praskače prasknout. Morální dilemata nechme stranou. Například dopis můžete dvacetkrát nakopírovat a hodit do schránky všem udavačovým sousedům, ponechat volně ležet v hospodě, u obvodního lékaře a nebo všude jinde, kde se, jak se moderně říká, „schází komunita“. V praskačové okolí je jistě dostatek nešťastníků, které v minulosti někdo za něco praskl a oni se nikdy nedozvěděli, kdo to byl. Nyní se jim to spojí a vyvinou vlastní strategie, jak s praskačem naložit.

Anonymní udání? Překvápko. Anonymní udání není podání ve smyslu § 37 správního řádu. Adresát, ať je jím policie nebo nějaký úřad, se jím vůbec nemusí zabývat a protože jsou to tvorové líní, také to většinou nedělají.

Proč jsou policie a správní orgány tak indiskrétní a položí praskače? Formální důvod je procesního charakteru. Pokud je něco do spisu vloženo, nejde to odtud jen tak zase vyndat. Jednalo by se o porušení zásady vedení spisu a nezhojitelnou vadu řízení. Platí to jak pro správní orgány, tak pro policii. Pokud tedy praskač pošle udání, které policie založí do spisu, jak pravidelně činí, nemůže ho odtud nikdo odstranit. Můžete namítnout, že nějaká vada řízení správní orgány příliš netíží, pokud na ní nelze přijít, což je pravda. Nicméně vyndat nějakou část spisu není zas tak snadné, protože se na ní odkazují zase jiné části, a technicky se to neprovádí právě snadno.

Druhý důvod je méně zjevný, ale stejně všudypřítomný. Policajty ani úředníky ve skutečnosti udání nebaví. Jsou navyklí na svoji rutinu, na hnípání na stanici, hraní onlinovek na mobilech, projíždění Tinderu, vysírání se na lidi, co si to nechají líbit a zevlování u benzínek. Úředníci zase rádi kasírování pokut za pokuty z automatických radarů, tvorbu rozhodnutí ze šablon ve Wordu, kde se někdy ani neobtěžují změnit jména a podobně. Zbytky jejich kreativity, pokud vůbec nějaká existuje, vyčerpává hledání způsobů, jak zametat přestupky „klientů“ z řad lokálních celebrit, podnikatelů, známých, jejich známých a známých známých těch známých. Ani jedni rozhodně nejsou na větví, že je prudí nějaký jouda s udáním, že jeho soused neuvěznil slepice, když si to Fialova administrativa přála. Znechucuje je už jen kontext některých těchto udání, kdy je zcela zjevné, že si tak mezi sebou nějaké svině vyřizují účty a úřady k tomu slouží jako nástroj. To je než práce navíc, na kterou nemají

šablonu a výrazný rušivý faktor. Hledání paragrafů v těch dementních zákonech kolikrát zabere celé dopoledne a pak stejně obviněný použije trik s advokátem a ten to pěti větami sundá. Za tu dobu mohli zkasírovat příkazem na místě pět kaštanů, co sedí před dveřmi a žmoulají čepici. Na druhou stranu to nemohou neprojednat a tak první, co udělají, je, že bonzáka natrou, aby aspoň nebonzoval, nezneužíval je ve svých sporech a neotravoval příště, protože jen ruší jejich kruhy.

V praxi existuje obrovský rozpor mezi tím, jak bonzáky vnímají úřady a jak si bonzáci myslí, že je vnímají úřady. Úřady jimi opovrhují úplně stejně jako většina z nás, jen z jiného důvodu. Bonzáci si myslí, že někam pošlou psaní a hned zasedne tým elitních detektivů, jak ukazovali v televizi, bude kreslit schémata na flipchart, zajistí důkazy a pachatele potrestá. Ani ve snu by je nenapadlo, že nad to to dají do ruky tomu nejlínějšímu a nejblbějšímu členovi týmu, který nad tím bude půl roku prokrastinovat a to jeho udání nakonec dostane do ruky napráskaný, a už vůbec by je nenapadlo, že mu ho tam sami policisté vloží.

Doufám, že tento článek bude nápomocen k eliminaci jednoho z nejodpornějších občanských zlovyků v ČR a napomůže dezinfekci veřejného prostředí od toho nejhoršího odpadu.

AUTOR: D-FENS

ZDROJ: dfens-cz.com